RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.915 van 6 juni 1996
in de zaak A. 59.569/VII-12.705.

In zake : Maria-Margaretha VERMOESEN-ALSTEENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria-Margaretha VERMOESEN-ALSTEENS, op 26 augustus 1994 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 25 februari 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende weigering van een verkavelingsvergunning voor een perceel, gelegen te Huldenberg aan de Vossekouter, kadastraal bekend onder Sectie C nrs. 463 c, 463 g en 465 e;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op het arrest nr. 53.022 van 20 april 1995 waarbij aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vragen worden gesteld :

"1. Schenden de artikelen 13bis en 75, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ingevoegd bij artikel 100 respectievelijk artikel 108, van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, inzoverre zij de bekendmakingsvereisten van reeds geldende besluiten houdende vaststelling van gewestplannen wijzigen ?

2. Schenden de artikelen 13bis en 75, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ingevoegd bij artikel 100 respectievelijk artikel 108, van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, inzoverre zij zouden terugwerken tot een periode waarin de decreetgever nog niet was opgericht ?

3. Schenden de artikelen 13bis en 75, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ingevoegd bij artikel 100 respectievelijk artikel 108, van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, inzoverre zij bepalen dat delen van reeds vastgestelde gewestplannen niet-normatief zijn ?

4. Schendt artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ingevoegd bij decreet van 23 juni 1993 en inmiddels vervangen bij decreet van 13 juli 1994, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat het geen overgangsbepalingen en evenmin een schadevergoedingsregeling bevat met betrekking tot (in beroep) hangende bouwaanvragen ?";

Gelet op het arrest nr. 20/96 van 21 maart 1996 waarbij het Arbitragehof beschikt op de in voormeld arrest nr. 53.022 gestelde prejudiciële vragen;

Gelet op de beschikking van 16 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat M. DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op de bij arrest nr. 53.022 van 20 april 1995 gestelde prejudiciële vragen door het Arbitragehof, bij arrest nr. 20/96 van 21 maart 1996, werd gezegd voor recht :

"- De artikelen 13bis en 75, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, respectievelijk ingevoegd en vervangen door de artikelen 100 en 108 van het decreet van de Vlaamse Raad van 22 december 1993, schenden niet de regels voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten.

- Artikel 75, § 3, van dezelfde wet, vervangen door artikel 108 van het decreet van de Vlaamse Raad van 22 december 1993, schendt niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

- Artikel 87 van dezelfde wet, ingevoegd door artikel 2 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 23 juni 1993 en inmiddels vervangen door artikel 2 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 13 juli

1994, schendt niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet";

Overwegende dat hieruit volgt dat het eerste middel, het tweede middel en het derde middel niet ernstig zijn;

Overwegende met betrekking tot het vierde middel, dat, eensdeels, zoals reeds in het arrest nr. 53.022 werd geschreven, de gegevens van de zaak doen blijken dat bij besluit van 21 december 1989 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg de gevraagde verkavelingsvergunning werd geweigerd, dat de verzoekende partij op 15 januari 1990 beroep instelde tegen dit besluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, welke bij besluit van 17 juni 1993 het beroep inwilligde, dat de gemachtigde ambtenaar op 28 juli 1993 bij de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening beroep instelde tegen dit besluit, dat door hem werd ontvangen op 9 juli 1993, waarna de bestreden beslissing op 25 februari 1994 werd vastgesteld; dat, anderdeels, artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, ingevoegd bij decreet van de Vlaamse Raad van 23 juni 1993, werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 1993 en in werking is getreden op 24 augustus 1993; dat derhalve de nieuwe regeling minder dan dertig dagen na het beroep van de gemachtigde ambtenaar in werking is getreden;

Overwegende dat luidens artikel 55, § 2, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw de minister, wanneer hij in beroep over de aanvraag uitspraak doet, alleszins over 60 dagen beschikt om de zaak te onderzoeken en een beslissing te nemen; dat de verzoekende partij zelf de zaak bijna drie en half jaar bij de bestendige deputatie heeft laten

rusten; dat in deze context het middel afgeleid uit de schending van het redelijkheids-, het continuïteits- en het vertrouwensbeginsel bezwaarlijk ernstig kan worden genoemd;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J.	VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.	VRINTS,	staatsraad,
de H.	R.	STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**